

[Morten Lange.]

sværdans for at antyde, at det måske kunne laves på en anden måde. Jeg er næsten sikker på, at så ville det i hvert fald ikke blive en forenkling — hvis det da overhovedet kan lade sig gøre.

I øvrigt blev jeg så rørt, da jeg hørte det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen forklare, at det var helt nødvendigt med en forenkling, og derefter stille en række forslag, som — så vidt jeg kan se — i vid udstrækning ville betyde nye komplikationer. Bl. a. kan jeg ikke se rettere, end at hvis vi skulle til at indarbejde den særligt patenterede — jeg tør vel kalde det skattefidus i retning af fradrag for såkaldte studieudgifter, ville vi have indført et nyt og helt mystisk, ukontrollabelt begreb i vor skattelovgivning. Den ville blive endnu mere jungleagtig end nogen sinde. Men det har vi snakket om så tit. Jeg skal blot nævne, at der var ikke meget i de bemærkninger, det ærede medlem fremkom med, der tydede på, at det egentlig var forenkling, man havde i sigte, for forenkling i skattelovgivningen betyder nu engang en ordning uden skattefradrag og byggende på kildeskat. Det er det eneste, som er et nogenlunde simpelt forenklingsprincip. Resten er det ikke.

Samtidig var det ganske interessant at se, hvorledes det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen havde forslag om smålættelser på næsten alle punkter. Grænsen for proportionalbeskatning skulle lidt højere op, og bundgrænsen skulle også lempes lidt. Der skulle ske hyggelige småændringer over det hele. Det er det, jeg kalder tyndt skåret valgbacon, men når man serverer den slags, skal man huske på, at der hører mere med til anretningen. Det hørte vi meget lidt om. Det ærede medlem var nok klar over, at det ville få konsekvenser for den indirekte beskatning; det måtte der så forhandles om. Ja men den hårde kendsgerning er jo, at skal vi gå til den slags justeringer, betyder det, at de indirekte skatter må have en tand eller to til, og det er der ærlig talt, således som balancen mellem de 2 skatteformer i dag er, aldeles ikke grund til.

Nu er det heldigvis sådan, at de 2 partier til højre, der deltog i omsforliget, gudskelov har gjort det svært, for det, at man fik lagt

omsafgiften i engrosleddet, har — jeg havde nær sagt heldigvis — gjort, at det er ikke sådan ligetil at sætte omsafgiften op. Det er godt. Det er meget værre, at det heller ikke er så ligetil at sætte den ned. Det var der så meget mere grund til, men hvis det konservative parti og den anden part til højre virkelig havde ment det alvorligt med at ville skabe smidige muligheder for at ændre den indirekte beskatning, har de ærlig talt gjort det så svært som muligt for sig selv. Det kan man så glæde sig over.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af forslaget til udskrivningslov. Jeg er helt sikker på, at de fra min gruppe, der er mere sagkyndige end jeg, har en hel pose af større og mindre ændringsforslag, som de føler trang til at diskutere med den højtærede minister. Jeg skal blot gentage, at den generelle tendens med fastholdelse af, at den udskrivningslov, som gjaldt forrige år, også skal være gældende for i år, må betegnes som et mildt fremskridt. Det vil naturligvis også styrke den velvilje, hvormed vi diskuterer de eventuelle ændringsforslag.

Mose Hansen: Udskrivningsloven har jo en nær forbindelse med finanslovsforlaget, idet udskrivningsloven ved udskrivning af skat på indkomst og formue til staten skal være med til at skaffe dækning for en væsentlig del af statens udgifter. De indtægter, som staten har på finanslovsforlagets indtægtsside, kommer i det store og hele fra de direkte og indirekte skatter.

Ved omsforliget i 1962 blev den nu foreslåede udskrivningsskala fastlagt, idet omsforligets målsætning var den, at der skulle foretages en omlægning af skatterne, så at de indirekte skatter kom til at udgøre en væsentlig større del af statens indtægter end de direkte skatter. Omsforligets målsætning var altså, at der blev lagt vægt på at fremme arbejdsomhed, dygtighed, initiativ og sparsommelighed ved at lade de indirekte skatter få større vægt i den samlede dækning af statsudgifterne.

I fremsættelsestalen til lovforslaget om udskrivning siger den højtærede finansminister, at de foreslåede uændrede udskrivningsregler for skatteåret 1964-65 hviler på et skøn over indtægterne i 1963, og at